

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/225/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228247
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112228247.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpená: Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., zast. JUDr. Alžbeta Fuchsová, konateľ, advokát, Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporcovi: P. T., nar. XX.XX.R., bytom X. XXXX/XX, N., o zaplatenie sumy 472,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia istiny v sume 472,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne a žiadal uhradiť aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb na základe povoleného prečerpanie na osobnom účte, pričom túto službu klient využil a do dňa podania návrhu nezaplatil prečerpanú sumu vo výške 308,05 Eur.

Odporca sa písomne k návrhu navrhovateľa nevyjadril. Na pojednávaní uviedol, že skutočne mal uzatvorenú zmluvu s pôvodnou bývalou bankou Dexia. S touto podpísal zmluvu o zriadení účtu ešte v roku 2006. Neskôr podpisoval aj zmluvu o prečerpaní účtu. Po oboznámení sa s prípadom však vzniesol na súde námietku premlčania tohto nároku.

Pôvodná banka Dexia od zmluvy odstúpila dňa 26.9.2009.

Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd už raz v tejto veci rozhodol, a to rozsudkom 2C/225/2012-39 dňa 11.3.2013. Vtedy návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal navrhovateľ odvolanie. Na základe tohto odvolania rozhodoval KS v Žiline, ktorý uznesením 10Co/331/2013-56 dňa 26.2.2014 rozhodol tak, že rozsudok OS Žilina zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. KS svoje rozhodnutie odôvodnil predovšetkým tým, že OS vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, z akých dôvodov posúdil záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom ako občianskoprávny, resp. z akých dôvodov naň aplikoval Obč. zákonník.

Na základe zrušujúceho uznesenia súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, navrhovateľ sa písomne ospravedlnil a požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, oboznámil sa s písomným

návrhom, zmluvou o spolupráci, výzvou na zaplatenie, výpisom z účtu, podmienkami zriadenia a vedenia služby, písomným vyjadrením navrhovateľa, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Dňa 12.9.2006 uzavrel navrhovateľ s odporcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi službu - povolené prečerpanie na osobnom účte. Na vyššie uvedený účel poskytol navrhovateľ odporcovi na účet peňažné prostriedky, ktoré mohol čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu. Navrhovateľ zistil, že počas trvania platnosti zmluvy prečerpal odporca výšku 308,05 Eur. V súčasnosti výška spoločne s ďalšími poplatkami predstavuje sumu 472,51 Eur.

Predmetom žalobného návrhu je teda vrátenie finančných prostriedkov, ktoré odporca dobrovoľne neuhradil.

Ako to vyplýva aj zo samotného návrhu, aj z pripojenej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, táto zmluva bola uzatvorená v zmysle ust. § 708 a nasl., a § 716 a nasl., zák. č. 513/1991 Zb. Obch. zákonníka.

Ako už bolo konštatované vyššie, odporca vzniesol v tomto prípade námietku premlčania, podľa jeho názoru je nárok premlčaný.

Súd, ako začal s vykonávaním dokazovania, zaoberal sa otázkou, či skutočne pohľadávka v tomto prípade nie je premlčaná. Na tomto mieste však potom vyvstáva otázka, ktoré ust. či už Obch. zákonníka alebo Obč. zákonníka v tomto konkrétnom prípade je treba použiť na posúdenie právneho stavu. Už to bolo nepochybne preukázané, že zmluva o spolupráci bola uzatvorená na základe obch. zákonníka.

Z pripojených podmienok zriadenia a vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, bolo zistené, že banka poskytuje debetný limit klientom v rozpätí od XXX Eur až do 1.500 Eur, v osobitných prípadoch do 3.400 Eur. Táto zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Ďalej z týchto podmienok zriadenia vyplýva, že banka má právo okamžite písomne odstúpiť od zmluvy a zároveň zrušiť povolený debetný limit a žiadať okamžité splatenie čerpaných peňažných prostriedkov vrátane úrokov v prípade, ak klient porušuje tieto podmienky.

Je pravdou, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb, ktorú uzatvorili účastníci tohto sporového konania, tak obsahom tejto zmluvy bola jednak: Zmluva o zriadení účtu, Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, Zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva, Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolení prečerpanie na osobnom účte a tiež poskytovanie ďalších produktov.

Súd znova opakuje, že táto zmluva bola uzatvorená v zmysle Obch. zákonníka.

V súvislosti s uvádzaným však dáva tunajší súd do pozornosti rozhodnutie KS v Prešove 6Co/2/2013. Z toho rozhodnutia okrem iného vyplýva, že súdom prináleží aj súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 O.s.p.) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života, a tak naplniť cieľ čl. 6 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali.

Samotný navrhovateľ aj vo svojom písomnom odvolaní obraňuje dôvodnosť aplikácie Obchodnoprávnej úpravy o účinkoch odstúpenia od zmluvy, resp. s poukazom na premlčanie na úver, ako absolútny obchod.

Z rozhodnutia KS v Prešove ďalej vyplýva, že tento nijakým spôsobom nepoprel v obdobnom prípade úver, ako absolútny obchod ani dôvodnosť aplikácie Obch. zákonníka. Pripomenul, že prednosť majú ust. právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva v ráttane ust. § 52 až 54 O.z. Ďalej poukázal na dualistický systém záväzkového práva na Slovensku, čo považoval za určitú anomáliu medzi právnymi poriadkami - dva kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a podobne. Uprednostňovanie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Podľa obchodného práva pri uznaní dlhu nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ vedel o tom, že je dlh premlčaný. Ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Obč. zákonník chráni neinformovanú osobu. Občianske právo umožňuje spotrebiteľom až v lehote 10 rokov uplatniť právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak dodávateľ konal so zlým úmyslom. Obch. právo takúto možnosť neupravuje. Obdobné rozdiely so zásadne odlišnými dôsledkami sa týkajú aj ostatných dualistických upravených inštitútov súkromného práva a osobitne aj ručiteľa, ktorý je v podstate odkázaný na aktivitu priameho dlžníka. Toľko krátkosti z citácie KS v Prešove.

Na tomto mieste tunajší súd podotýka, že pri názore navrhovateľa, ktorý v odvolaní zdieľal ten názor, že v celej škále dualistických upravených inštitútov súkromného práva by sa malo použiť vždy obchodné právo vrátane inštitútu premlčania, sa nedá zásadne súhlasiť. Spotrebiteľa napriek dôvere v objektívne právo zakotvené v kódexe o občianskych právach by sa museli podrobovať pomerene zložitejšiemu a vzdialenejšiemu obchodnému právu, ktoré oproti Obč. zákonníku, zásadne zhoršuje ich postavenie.

Podľa § 54 ods. 1/ O.z. toto ustanovenie treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa za spotrebiteľské právne vzťahy nepožuje obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ust. § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície č. 8 Smernice. Smernica síce nezharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ale regulácii, akú predstavuje ust. § 54 ods. 1 O.z. a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti zákonu (rozumej Obč. zákonníku § 54 ods. 1 O.z.). Tunajší súd poznamenáva, že navrhovateľ - veriteľ naformuloval predĺženie premlčacej doby vo svoj prospech v zmysle Obch. zákonníka. Je povinnosťou súdu podrobiť takéto zmluvy súdnej kontrole. Už z citovaného rozhodnutia KS v Prešove, vyplýva, že súd musí podmienky takýchto zmlúv vyhodnocovať v prospech spotrebiteľa. Ja možné pripustiť, že táto zmluva bola uzatváraná v zmysle Obch. zákona. V rámci dualistického riešenia úpravy skromného práva, ktorá pretrváva na Slovensku, je zrejmé, že v časti práv spotrebiteľa ohľadne vznesenej námietky premlčania, je v jeho prospech použiť ust. Obč. zákona. Preto tunajší súd použil pri prejednávaní tohto sporu pri premlčaní tieto ustanovenia.

V tomto konkrétnom prípade pri vznesení námietky premlčania, ktorú vzniesol odporca, vychádzal súd teda z ust. § 107 ods. 1 Obč. zákonníka.

Z pripojených listinných dôkazov, ktoré predložil navrhovateľ vyplynulo, že zmluva o spolupráci bola podpísaná dňa 12.9.2006. Z pripojenej výzvy a odstúpenia od príslušnej zmluvy zo dňa 14.12.2009 vyplýva, že navrhovateľ vzhľadom na to, že odporca neuhradil vykazovaný debetný zostatok, odstúpil od zmluvy a vyzval ho k zaplateniu sumy. To isté vyplýva z prípisu zo dňa 6.11.2009, čo bolo ešte predtým, ako navrhovateľ odstúpil od zmluvy, kedy žiadal od odporcu zaplatiť dlžnú čiastku.

Podľa § 107 ods. 1 O.z. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia je zrejmé, že dňa 14.12.2009, kedy navrhovateľ odstúpil od uzavretej zmluvy o prečerpaní finančných prostriedkov na bežnom účte, vedel, že je to odporca, ktorý sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor. V ten istý deň 14.12.2009 vyzýval odporcu aj na úhradu vykazovaného debetného zostatku vzhľadom na odstúpenie od príslušnej zmluvy. Návrh na súd však

podal až 15.8.2012 t.j. po premlčaní nároku. Najneskôr si mohol svoj nárok na súde uplatniť do 14.12.2011.

Je pravdou, že premlčacia lehota v týchto prípadoch, pokým sa zmluvy podpisujú v zmysle Obch. zákonníka, je riešená úplne odlišne. Jedná len o jednu premlčaciu lehotu štvorročnú a nie ako je to popísané v Obč. zákonníku, kde je viacero premlčacích lehôt. Je nepochybné, že odporca sa bezdôvodne obohatil na úkor navrhovateľa. V súvislosti s uvedeným dáva súd do pozornosti aj ust. § 451 ods. 1 O.z., z ktorého vyplýva, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Tým, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy o poskytovaní finančných prostriedkov je zrejmé, že odstúpením od zmluvy sú účastníci neplatnej, zrušenej alebo inej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Bol to navrhovateľ, ktorý mal svoje nároky požadovať od odporcu v zákonom stanovenej lehote, v tomto prípade dvojročnej. Súd dal v tomto smere za pravdu odporcovi, ktorý úspešne vzniesol námietku premlčania a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V tomto prípade bol úspešný odporca, ktorý si však neuplatnil žiadne trovy konania. Preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).